Vragen en antwoorden

over de Witte Broederschap (1)
over de relatie tussen kunstgeschiedenis en spirituele ontwikkeling (2)
over de ontwikkeling van de geneeskunde (3)
over revolutie en de ontwikkeling van het bewustzijn (4)
over de kennis van de natuurwetten en destructiviteit (5)
over innerlijke verandering als gevolg van uiterlijk handelen (6)
over de ontkenning van wat er nu is en een gevoel van tekort (7)
over negatieve opwinding verbonden met genot (8)
over de persoonlijke en de goddelijke werkelijkheid (9)

1977
lezing 243AA

"Mijn zeer beminde, gezegende vrienden, haal hier de krachten binnen die bijzonder sterk en altijd beschikbaar zijn – de krachten van waarheid, van de diepere waarheid die naar liefde en eenheid met het Al toe leiden.

Ik heb beloofd om in deze speciale sessie vragen te beantwoorden die betrekking hebben op de geschiedenis van de evolutie en alles wat met de geestelijke betekenis achter de stoffelijke verschijningsvorm te maken heeft. Het onderwerp komt op het goede ogenblik omdat velen van jullie klaar zijn om, misschien intuïtief, de relatie tussen de dimensie van de geestelijke werkelijkheid en de dimensie van de stoffelijke verschijningsvorm te begrijpen. We zullen proberen om bij de antwoorden op deze vragen een innerlijke verbinding te maken, zodat een nieuwe visie in jullie wakker kan worden die jullie in staat zal stellen om het leven met andere ogen te zien en te ervaren. Hoe verder je op je pad komt en hoe beter je in staat bent om tot in je diepste wezen

door te dringen, des te natuurlijker zal deze verbinding worden, en je zult je steeds meer realiseren dat de stoffelijke verschijningsvorm die je ervaart niet de hele werkelijkheid is; en dat is wat je meestentijds gelooft. Maar het zal jullie in bepaalde fasen ook helpen als we, door jullie een begripsmatig idee te geven, de verbinding vanaf de andere kant tot stand brengen, zodat je innerlijke wezen, als het er klaar voor is, ook door zo'n begripsmatige voorbereiding kan worden geholpen."

VRAAG: Mijn vraag gaat over de Witte Broederschap. Wat is haar plaats in de evolutie en in het bewustzijn door de geschiedenis heen en in de toekomstige evolutie van het bewustzijn? (1)

"Het antwoord hierop is dat alle afgescheiden wezens en alle bewustzijnsaspecten die van het geheel zijn losgeraakt, hulp en begeleiding van hen nodig hebben die niet zijn afgescheiden, wier bewustzijn met het Al-bewustzijn is verbonden. Wat in de litteratuur vaak de Witte Broederschap wordt genoemd, bestaat - zou je kunnen zeggen - uit wezens die niet of niet langer zijn afgescheiden en daarom in het evolutieplan zijn ingezet. Zoals ik al vaak heb gezegd, dit plan streeft ernaar elke afgescheiden vorm van bewustzijn weer met het Al-bewustzijn te verenigen. Wat jij de Witte Broederschap noemt, is een groep wezens die met het Al-bewustzijn zijn verbonden en daardoor in waarheid, in liefde, in wijsheid en in werkelijkheid leven. Op grond daarvan zijn zij toegerust om anderen te helpen. Zij horen in een groter plan thuis, een plan met een geweldige ordelijkheid en een organisatie die een prachtige stromende structuur heeft. Structuur is hier niet tegengesteld aan stroming. Dit plan is niet op het duale niveau waar structuur star is en stromen geen structuur hebben. De mensheid heeft alleen als gevolg van zijn eigen gespletenheid met dergelijke dualiteiten te maken. In de ware werkelijkheid vormen structuur, orde en stromen een geheel. Deze wezens hebben dus een enorm ordelijke, innerlijke structuur met een hiërarchie die zo harmonieus mooi en betekenisvol is dat ieder wezen zijn taak op een volmaakt passende en zinvolle manier vervult.

Welnu, wezens die tot deze hogere orde behoren, kunnen incarneren en doen dat soms ook. Zij oefenen hun invloed echter heel vaak vanuit een toestand uit waarbij ze niet in een stoffelijk lichaam zijn, en hun invloed is groot; zonder die invloed zou de mensheid zijn doel niet kunnen bereiken en zouden individuen hun taak niet kunnen vervullen. De verleidingen en de macht van de negatieve krachten in de ziel van

de mens zijn zo groot dat hij de moeilijkheden zonder een dergelijke hulp niet kan overwinnen. Maar je moet de nadruk nooit teveel op andere wezens leggen, ook al is hun hulp een realiteit. Die hulp is altijd een realiteit voor de mensheid geweest en zal dat altijd blijven. Wezens van een hogere orde die je de Witte Broederschap kunt noemen of elke andere naam kunt geven die je wilt, helpen de mens om contact met zijn innerlijke wezen te maken - zoals ik jullie help. In de geschiedenis van de mensheid hebben zij altijd een rol gespeeld en een heel belangrijke rol ook. Zij manifesteerden zich in vroeger tijden en werden toen de goden genoemd. Toen de mensen nog vele goden aanbaden, aanbaden zij in werkelijkheid hoger ontwikkelde wezens die zich óf rechtstreeks óf via een menselijk instrument als helpers en gidsen kenbaar maakten. Zij werden als Goden vereerd omdat de ontwikkeling van de mens nog niet zover was dat hij contact met zijn innerlijke centrum van de goddelijke werkelijkheid had, met als gevolg dat alles nog naar buiten toe werd geprojecteerd en men in de feitelijke uiterlijke manifestaties de verlossing zag.

Naarmate de mens zich geleidelijk aan, beetje bij beetje, ontwikkelde, werden de goden steeds minder aanbeden. En met de hulp van hoger ontwikkelde leermeesters begon de mens zich ervan bewust te worden dat er maar één God was - de God die alle wezens, elke vorm van bestaan en alle deeltjes van het bestaan doordringt. Het Goddelijk bewustzijn is in alles wat bestaat te vinden. In de evolutie van de mensheid was deze erkenning een gigantische stap vooruit. Maar de helpers bleven komen. Ze kregen andere namen maar hun taak bleef dezelfde: helpen, leiden, met de waarheid het afgescheiden materiaal met haar illusies binnendringen, waarheid in de illusies brengen. Deze waarheden werden altijd en onvermijdelijk door de mens afgezwakt en vervormd zodat er telkens weer een nieuwe spirituele inbreng nodig was om de waarheid recht te doen.

Elke godsdienst is als een goddelijke openbaring van een bepaalde waarheid begonnen; een dergelijke waarheid was in bepaalde perioden zinvol en belangrijk maar werd later vervormd. Dat gebeurde door misverstanden of omdat men aan een leer die in bepaalde stadia relevant was later star bleef vasthouden, alsof het een onwrikbare waarheid was, terwijl die leer dan was achterhaald en daardoor destructief was geworden. Op die manier heeft alles wat orthodox was het contact met de werkelijkheid verloren. Er moesten wel nieuwe religieuze leiders komen, zij het als mens of als geest; en mensen die

aan het orthodoxe vasthielden, verzetten zich heftig tegen hen. De hervormers of vernieuwers hadden tot taak een ander, relevanter geworden facet van de waarheid te introduceren. Je zou misschien een vergelijking tussen de ontwikkeling van een individu en die van de mensheid kunnen maken. Neem bijvoorbeeld een kind, dat moet bepaalde elementaire dingen leren. Die wetten, regels en feiten worden aanvankelijk aan de denkwijze van het kind aangepast, maar naarmate dit kind opgroeit, raken deze thema's achterhaald. Ze hebben voor de leeftijd die het kind heeft bereikt hun betekenis verloren; er is een nieuw leerplan nodig want het kind heeft er behoefte aan zich verder te ontwikkelen. Zijn geest is in staat om meer in zich op te nemen, en hij is in toenemende mate in staat om steeds meer verantwoordelijkheid op zich te nemen en dingen op nieuwe manieren te zien. Als nu zo'n kind er op zou staan om bij dat wat hij in de eerste klas had geleerd te blijven, zou zijn ontwikkeling blijven steken.

Zo gaat het ook met religieuze organisaties die aan waarheden willen blijven vasthouden die ooit functioneel waren maar nu de ontwikkeling tegenhouden. Wat jij de Witte Broederschap noemt, zijn menselijke wezens. Ze zijn zeldzaam maar ze bestaan wel degelijk; ze worden vaak niet herkend omdat ze net als andere mensen zijn. Zij hebben hun eigen taak en hun eigen spirituele ontwikkeling want het incarneren brengt ook in hen een duisternis teweeg en dat kan vergeten resten van ongezuiverd materiaal naar boven brengen. Meestal is er dus een taak die met die ongezuiverde aspecten is verbonden. Maar de meeste leermeesters van hogere orde manifesteren zich niet als mens; ze maken zich indirect op een min of meer krachtige manier kenbaar door hun invloed op de psyche van de mens. En zij zullen blijven bestaan, totdat de mensheid zijn uiteindelijke staat van eenheid heeft bereikt."

VRAAG: Ik wil graag een vraag over de relatie tussen kunstgeschiedenis en de spirituele ontwikkeling stellen. In de middeleeuwen bijvoorbeeld, had de artistieke expressie een heel spirituele kwaliteit. En ook, wat vindt u van de kunstvormen van tegenwoordig met betrekking tot de spirituele expressie van deze tijd? (2)

"Voor ik deze vraag rechtstreeks beantwoord, wil ik eerst zeggen dat *iedere kunstvorm, iedere creatieve expressie uit de spirituele werkelijkheid voortkomt.* Ze ontstaan, zoals ik al eens eerder heb gezegd, niet in de geest van de mens. Het is een ruwe uitdrukking in vaste vorm van iets dat in de wereld van de eeuwige werkelijkheid

bestaat, in een dimensie zonder verleden, heden en toekomst, een dimensie waar totale harmonie en schoonheid heerst. Wel, vrienden, laat ik jullie enkele voorbeelden geven. Laten we met muziek beginnen. Muziek, zoals jullie die op aarde kennen, is afstemmen op geluidstrillingen van energiestromen. Aangezien energie altijd een uitdrukking van bewustzijn moet zijn, is het natuurlijk ook hier het bewustzijn dat zich door een of andere vorm waarin energie stroomt, uitdrukt. Aangezien elke tijd weer andere stadia van de ontwikkeling van de zielssubstantie in zowel ontwikkelde als onontwikkelde toestanden uitdrukt, zijn ook de uitdrukkingsvormen in de schilder- en beeldhouwkunst, de muziek of de literatuur wisselend. In vroeger tijden was muziek wat je zou kunnen noemen spiritueler van aard, afgestemd op energietrillingen die heel diepe aspecten van de ziel beïnvloedden - energietrillingen die uitdrukking gaven aan de schepping, aan schoonheid en de liefde voor het goddelijke dat alles doordringt. Er zijn nu energiestromen in de muziek met heel veel verschillende uitdrukkingsvormen. Ze zijn niet per se van mindere kwaliteit dan vroeger. Laten we zeggen dat muziek in verschillende tijden andere aspecten van de zielssubstantie raakt en daarom andere zielsaspecten beïnvloedt en in een cyclische beweging door weer andere zielsaspecten wordt geschapen. Er bestaan ook andere zielsaspecten met een intense energie, met een positieve agressie. Er zijn zielsaspecten en energetische uitingen van pijn, tederheid, liefde, zoeken, verwarring, niet-verbonden seksualiteit, van de behoefte om te bewegen of te rusten en te stromen. Dit zijn allemaal uitdrukkingen van energiestromen - en er zijn er natuurlijk nog veel meer - die je in de muziek terug kunt vinden. En elke uitdrukking heeft zijn waarde, raakt andere trillingscentra in de mens en ontstaat weer opnieuw vanuit andere creatieve centra in de mens. Elk heeft zijn eigen functie.

Hetzelfde geldt voor de beeldende kunst. Waar komt de beeldende kunst met betrekking tot de menselijke verschijningsvorm vandaan? Waar krijgt de mensheid zijn beeldende kunst vandaan? Ze komt uit de spirituele kleurenwereld en in de spirituele dimensie bestaat zo'n enorme verscheidenheid aan kleuren dat je je er in de verste verte geen voorstelling van kunt maken. Zoals het energiesysteem van geluid een oneindig aantal tonen kent die niet in de beperkte, grove materiële uitdrukkingsvorm bestaan, zo heeft de mensheid geen kleurenschema's tot haar beschikking die ook maar in de verste verte de schittering, de verscheidenheid aan kleuren kunnen weergeven die in de spirituele dimensie bestaan. Het kunnen slechts grove weergaven en verdichte, te

eenvoudige voorstellingen in een menselijke uitingsvorm zijn. De wereld van de kleuren is dus een sfeer waar veel wezens actief bij het creatieve proces zijn betrokken, net zoals de wereld van het geluid een gebied is waar veel wezens iets met behulp van energetische uitdrukkingsvormen creëren. Tegelijkertijd - en dit is misschien verwarrend voor jullie - is geluidsenergie ook kleurenergie, en smaak en geur, en aanraking en vele andere gewaarwordingen en functies die jullie niet kennen. Kleur is dus tevens geluid en geluid is kleur, en ook nog alle andere zintuiglijke vermogens die jullie kennen en waarvan jullie niets weten. Dit klinkt misschien tegenstrijdig. Je vraagt je wellicht af hoe het kan dat er wezens zijn die alleen met geluid werken en anderen die alleen met kleur werken. Ze werken ook niet alléén met dat aspect. Het is meer zo dat ze zich daar voornamelijk op concentreren. En anderen volgen hen daarin. Het is bijna onmogelijk deze dingen uit te leggen omdat ze, nogmaals, niet in menselijke taal zijn weer te geven. Alleen via je intuïtieve waarnemingen kun je misschien iets van deze waarheden die ik op deze manier in deze dimensie probeer over te brengen, gewaarworden. Toch is dit alles een heel grove en sterk vereenvoudigde voorstelling van zaken. Maar de wereld van de spirituele werkelijkheid probeert voortdurend door haar instroom, haar energieën en haar scheppende uitingen in de beperkte materiële wereld door te dringen.

Om op je vraag over de spiritualiteit in de middeleeuwen terug te komen, de vorm waarin zij toen verscheen was qua ontwikkeling op dat moment de hoogst mogelijke. Maar, zoals je misschien is opgevallen, stonden al deze manifestaties nog sterk op zichzelf en waren ze persoonsgericht. In de oudheid werden van goden mensen gemaakt en in de middeleeuwen werd van God een persoon gemaakt. En hoewel de verpersoonlijking van God wel via ontelbare entiteiten geschiedt, is God toch niet één enkele entiteit. Het was in zekere zin een heel beperkte spiritualiteit die de mensheid als geheel toen kon begrijpen. De mens was niet in staat het soort spiritualiteit te bevatten dat nu tot de mensheid begint door te dringen. Alvorens deze meer ontwikkelde spiritualiteit zich kon manifesteren, moest er daarom blijkbaar van de spiritualiteit als zodanig afstand worden genomen, zodat kunstvormen andere facetten van het leven, van de schepping en van de zielssubstantie zouden weergeven. Daarom drukten in latere perioden veel kunstvormen de chaos van de mens, zijn verwarring en neurotisch gedrag, zijn disharmonie en vervormingen uit. Ook deze vormen zijn op zich waardevol mits ze als zodanig worden begrepen en

niet met de harmonie van de spirituele waarheid worden verward."

VRAAG: Ik zou u willen vragen om uw mening te geven over de ontwikkeling van de geneeskunde, de medische wetenschap, de psychiatrie door de eeuwen heen, de geneeskunde in de geestenwereld en het verband met wat wij tegenwoordig doen. Hoe kunnen we in dit tijdperk aanwijzingen en instructies opvangen die mensen zullen helpen? (3)

"Vrienden, de beantwoording van elk van deze vragen zou natuurlijk al verscheidene complete lezingen en misschien zelfs wel boeken vergen. Ik kan slechts de meest elementaire hoofdlijnen schetsen en zelfs dan zijn de antwoorden noodgedwongen uitgebreid, zodat we misschien niet alle vragen die we van plan waren te behandelen aan bod kunnen laten komen. Maar we kunnen nog een keer zo'n sessie houden. Ik had daar in het verleden bezwaar tegen, omdat velen geneigd waren zulke vragen te stellen om zichzelf te ontvluchten. Aangezien de kans hierop niet erg groot meer is, zal ik heel graag dieper op zulke onderwerpen ingaan.

Bij het begin van de mensheid bestond er geen genezing omdat de mens in die tijd de dynamiek van het menselijke lichaam, van de biologie van de mens, van het wezen van de mens en van de menselijke psyche niet begreep – dus was er eenvoudigweg geen genezing. Als iemand ziek werd, was dat het. Heel geleidelijk aan zag de mens dat ziekten zichzelf soms blijkbaar genazen, dat er een genezingsproces was en hij ging aandacht aan dat proces schenken. Jullie moeten je realiseren dat dit niet van de ene dag op de andere gebeurde; het kostte vele generaties met misschien maar hier of daar één zielssubstantie die zich hiervan bewust werd. Dit punt werd dan weer door een andere ziel opgenomen, en soms werd de kennis in opeenvolgingen van de ene persoon op een andere overgedragen, die dan op zijn beurt weer mededeelde wat hij zag. Deze kennis werd dan weer overgedragen en verder ontwikkeld. Andere keren zouden, zoals vaak bij de schepping het geval is, verschillende mensen bijna tegelijkertijd soortgelijke dingen verwerkelijken.

Welnu, toen de mens deze processen ging waarnemen, begon hij zich af te vragen waarom de ene persoon sterft en een ander geneest. En het is deze geest welke zich verwondert die altijd de vruchtbare bodem voor een creatieve waarneming vormt, voor onderzoek, voor ontdekking van de wereld van de materie en van de geest, en van de wisselwerking

tussen die twee. Toen werd er onderricht gegeven in de mate waarin de mensheid daar klaar voor was – geestelijk onderricht door directe inspiratie of door een menselijk instrument dat over energieën vertelde die genezen, over bepaalde kruiden, over bepaalde stoffen die in de materiële wereld gevonden kunnen worden en die voor genezings-doeleinden gebruikt kunnen worden, zoals mineralen, stenen, baden, verschillende bouwstoffen, verschillende scheppingen.

Toen de mensheid zich verder ontwikkelde en de kennis groeide, begon zij de menselijke anatomie beetje bij beetje te begrijpen. Men begon de extracten die in de natuur ontstonden te begrijpen en men begon te experimenteren. Je kunt natuurlijk je verbeelding en je kennis gebruiken om te zien hoe dit zich verder ontwikkelde. In vroeger tijden werd genezing helemaal met tovenarij geassocieerd, met occulte verschijningen omdat de mens niets van de stoffelijke schepping, noch van het lichaam noch van de natuurlijke stoffen wist, en slechts stapje voor stapje ontdekte dat er stoffen in de natuur gevonden kunnen worden die voor het lichaam gebruikt kunnen worden. Op die manier begon de medische wetenschap te groeien. Er vond veel later een soortgelijke parallelle ontwikkeling met betrekking tot de psyche van de mens plaats. Natuurlijk was de mensheid al veel, veel ouder toen de realiteit van de psyche ontdekt werd maar toch nog een kind vergeleken met zijn ontwikkeling in zijn totaliteit. Je kunt hier weer je kennis van de ontwikkeling van de mensheid op dit gebied gebruiken om de open plekken in mijn verhaal op te vullen. Ik zou alleen willen zeggen dat naarmate de kennis in omvang toenam deze kennis ook steeds meer van de geestelijke werkelijkheid werd gescheiden. Net zoals in de techniek werd de benadering van de menselijke persoon een benadering die werd gekenmerkt door het scheiden en verbreken en die zich veel meer met de delen dan met het geheel bezig hield. Op die manier sloeg de slinger van de kant van een magische benadering door tovenaars en toverij en wezens die occulte krachten bezaten - en dat waren toen de enig beschikbare krachten om mensen te genezen – door naar een mechanische, afgescheiden, materialistische benadering niet alleen van het lichaam maar zelfs van de psyche. Dit was ook een toestand waar de mensheid doorheen moest en pas nu is de mensheid bereid om de twee benaderingen op een geheel nieuwe manier te combineren, om het geestelijke en het fysieke tot een geheel te maken."

VRAAG: Ik zou graag uw opvatting over de betrekking tussen de historische revolutie en de ontwikkeling van het menselijk

bewustzijn vernemen. (4)

“Revolutie is een overdrijving van evolutie. De ontwikkeling van het bewustzijn, de ontwikkeling van de mensheid, van alle geestelijke wezens is een langzaam organisch proces. De revolutie is een reactie die soms in een wijdere en diepere zin zijn eigen functie kan hebben. Het is buitengewoon moeilijk om over deze dingen te praten omdat in menselijke termen alles goed of slecht, juist of verkeerd, zwart of wit gevonden wordt. Dit zijn waardeoordelen en die moeten terzijde worden gelaten. Ik zeg niet dat revolutie juist of verkeerd is. Ik zeg dat het een kettingreactie van de vervorming van de menselijke dualistische toestand is - heel erg vergelijkbaar met de innerlijke processen - en van de ontwikkeling binnenin de mens die jullie in jezelf beginnen waar te nemen. Je zult zien dat wanneer je heel lang in een negatieve situatie vast blijft zitten, wanneer je niet wilt bewegen omdat je bang bent voor de beweging, bang bent voor de verandering, dat de levensprocessen dan crises uitlokken, en zo’n crisis is een strijd. Het is vaak letterlijk of figuurlijk een pijnlijke, bloedige strijd. En wanneer de versterkingen los gewrikt worden en de levensstroom weer tevoorschijn kan gaan komen, is dat alleen een voortvloeisel van die bloedige strijd.

Welnu, vanuit historisch oogpunt is, voorzover het het collectieve bewustzijn betreft, het proces identiek. Dit betekent dat als de beweging uit vrije wil was begonnen de crisis niet manifest had hoeven worden. En de crisis kan heel ongewenst lijken. In het leven van een mens kan deze zich als een ernstige ziekte, geweld of dood of lijden en ergens van beroofd zijn, voordoen. In de collectieve geest kan het de vorm van oorlogen en revoluties aannemen. Deze verschijningsvormen zijn vanuit één gezichtspunt uit ongewenst maar zijn vanuit een ander noodzakelijk – alleen noodzakelijk als gevolg van een stagneren. Als het bewustzijn stagnatie zou vermijden, zou de crisis onnodig zijn. Als je in de geschiedenis terugkijkt, zul je zien dat waar revoluties waren ook stagnatie was - het aan iets willen vasthouden, het ontbreken van de bereidheid om iets los te laten. En precies hetzelfde proces vindt in het menselijke bewustzijn plaats. Als je stelselmatig weigert om los te laten, zal er een revolutie in het lichaam of in de verschijningsvorm van het leven plaatsvinden. Hoe verder een mens ontwikkeld is, des te minder zal een crisis of revolutie nodig zijn omdat het groeiproces niet belemmerd zal worden. Het zal een organisch proces zijn, het zal stromen, het zal – steeds meer – een zich uitbreiden zijn. Hetzelfde geldt natuurlijk voor het collectieve bewustzijn van de mensheid als

geheel. Hoe verder de mensheid zich ontwikkelt omdat het bewustzijn van steeds meer mensen is gegroeid en zich heeft ontwikkeld of bezig is zich te ontwikkelen, des te minder zullen oorlog en revolutie en bloedvergieten en geweld nodig zijn. Veranderingen zullen op een organische manier plaatsvinden. Dit is uiteraard een zeer uitgebreid onderwerp en het zou op heel veel verschillende manieren kunnen worden besproken maar ik denk dat het hier om draait."

VRAAG: Ik heb via een bron in Zuid-Amerika gehoord dat de mensheid op weg is naar een catastrofe. Die bron beweert dat de mens de levenskrachten ontdekt, die kennis tegen zichzelf zal gebruiken en dat dat destructieve gevolgen zal hebben. Ik begrijp daar helemaal niets van. (5)

"Dat is volkomen onjuist. Het is onjuist omdat het een vertekening van de werkelijkheid is. Mensen hebben in hun onwetendheid en met hun niet herkende demonische kracht altijd goddelijke krachten gehanteerd en vervormd. Dat is niets nieuws; het maakt ook geen enkel verschil of het op technologisch of op psychologisch niveau gebeurt. Maar de mensheid moet hoe dan ook haar eigen ontwikkelingsstadia doormaken en om nu te zeggen dat ze tot vernietiging is gedoemd, getuigt van een heel beperkte visie. Alles wat er gebeurt, bijvoorbeeld een kortstondige vernietiging, is slechts een heel klein schakeltje in een grote keten die blijft bestaan wat mensen ook doen. Die tijdelijke vernietiging moet tenslotte altijd tot de waarheid van het zijn leiden. Vernietiging hoeft in zichzelf niet per se destructief te zijn want ze is tegelijkertijd altijd de remedie en de sleutel tot de uiteindelijke realiteit van al het goede. Het is slechts de buitenkant, een vervorming en zelfs als het zich in zijn meest destructieve vorm manifesteert, is het toch een weg naar het goede.

Je kunt deze waarheid heel gemakkelijk begrijpen als je naar je dagelijks leven kijkt. Als je het grootste onheil, de pijnlijkste crisis neemt en die recht onder ogen ziet, zul je merken dat het op zich een zegen is. Hoe vaak heb ik dat niet gezegd, hoe vaak hebben sommigen van jullie dat niet kunnen ontdekken. Alleen als je een negatieve houding hebt tegenover wat er gebeurt, lijkt het een tijd of het zinloos is. Maar dat is het niet; je hebt het zelf gecreëerd en het is een vervorming van het goede, zoals onwetendheid een vervorming is van wijsheid. Het is slechts het verdringen van de uiteindelijke werkelijkheid. Dus hoe kan een verstandig mens nou zoiets beweren?

Dat is al een contradictie want een verstandig mens zou zoiets nooit zeggen. Dat kan alleen maar iemand zijn die vanuit het gezichtspunt van een angstig mens spreekt en geen totaalbeeld heeft. Je kunt het vergelijken met iemand die zegt dat sterven destructief is en dat het de ultieme verschrikking is. Jullie gaan allemaal niet slechts één keer maar vele, vele keren fysiek dood totdat je uit de keten van leven en dood bent omdat je de waarheid hebt gerealiseerd en jezelf van de illusie van dit dualistische leven hebt bevrijd waarin goed en kwaad, liefde en haat, God en de duivel, leven en dood en al dit soort dwalingen bestaan. Deze illusie is gebonden aan het ego. Dus zo'n uitspraak laat zien dat iemand het echt niet weet. Geen enkele geest, ziel, mens of entiteit heeft ook maar iets te vrezen. Ik weet dat dit voor velen van jullie slechts woorden zijn. Maar naarmate je dichter bij je innerlijke werkelijkheid komt, je angsten onbevreesd tegemoet treedt, je fouten, je destructiviteit en je kleine onoprechtheden moedig onder ogen ziet, in die mate zul je weten dat ik de waarheid spreek. Je hoeft nergens bang voor te zijn."

VRAAG: (John P.) Mag ik hier nog even op doorgaan? Wat de voornoemde bron zei, was het volgende: 'Doordat mensen nu de wetten van energie in de materie hebben ontdekt, zullen die wetten, als ze niet juist worden gebruikt, leiden tot een bepaalde situatie die op politiek niveau heel schadelijk kan zijn. (5 vervolg)

"Beste vriend, we praten hier op een totaal ander niveau. Daar gaat het hier niet om, echt niet. Want de goddelijke krachten zijn altijd vervormd - dat is niets nieuws. Jullie herontdekken nu dingen op een andere manier en drukken het in hedendaagse bewoordingen uit, maar die krachten zijn al eerder ontdekt en al eens eerder misbruikt en zullen altijd misbruikt worden.

Maar dat doet er niet toe. Er is nooit echt iets vernietigd. Ik bespeur een angst in je die zegt: 'we moeten verder maar niets meer ontdekken want de mensheid is nog niet ver genoeg ontwikkeld'. Maar je kunt de ontwikkeling niet tegenhouden zelfs als ze tijdelijk de verkeerde kant opgaat. Je kunt alleen maar je best doen door niet aan de vernietiging mee te werken. De inzet van één persoon weegt zwaarder en is meer bepalend dan de destructieve, onwetende houding en daden van vele anderen. Er is in kwaad en vervorming ook een ingebouwde veiligheidsklep: je kunt slechts tot een bepaald punt gaan en daarna

verliest het zijn kracht. Het stopt na een tijdje. Daarna volgt materialisme, *waarbij er geen enkel bewustzijn van een dergelijke kracht meer is.* Ik zeg niet dat het altijd zo gaat. Sommige mensen zullen in hun onwetendheid en fanatisme zeker hun best doen om alles wat ze hebben te misbruiken. En anderen zullen dergelijke ontdekkingen beschermen en deze aan vooruitgang in de ware zin doen bijdragen, namelijk daar waar het van belang is. Ik kan jullie niet zeggen of je wel of niet iets met deze krachten moet doen. Daar valt geen antwoord op te geven. Maar ik zeg wel dat een ieder die een belangrijke post bekleedt of het nu een politieke of een andere functie is waarbij de massa beïnvloed kan worden, of dat het gaat om iemand die met dergelijke krachten en energieën te maken heeft, ik zeg dat zo iemand altijd bij zichzelf 'naar binnen' moet gaan, zichzelf moet ontwikkelen zodat hij zeker weet dat hij leiding ontvangt en niet zijn ego laat bepalen wat hij moet doen en hoe hij de dingen moet aanpakken."

VRAAG: Ik ben nogal in gevecht met mezelf vanwege een zakelijk avontuur waar ik me in heb gestort. Ik voel dat ik er slecht voorbereid met veel negatieve motieven, erg vanuit mijn ego en een behoefte aan macht en bezit aan ben begonnen. Het gevolg is dat ik er niet stevig in sta en er duidelijk ook geen plezier aan beleef. Als ik succes boek, kan ik er niet van genieten en van wat er mis gaat, word ik helemaal wanhopig. Ik vraag me nu af of het komt doordat ik op een onderneming zoals deze slecht was voorbereid en niet de moed had om te zeggen dat het niks voor mij was. Ik zou graag weten wat u hier van vindt. (6)

"Het antwoord dat ik je ga geven, heeft geen betrekking op het lagere zelf aspect of op de negatieve intenties of je interne problematiek. Want daar heb je je al heel erg mee bezig gehouden. En jullie worden je er waarschijnlijk allemaal steeds meer van bewust dat *de tijd is gekomen waarop innerlijke veranderingen niet alleen ontstaan als gevolg van dingen die je bij jezelf herkent en door een verandering van houding maar ook als gevolg van uiterlijk handelen.* Soms komen zulke activiteiten alleen maar in de plaats van een innerlijke verandering en dan leiden ze tot teleurstelling en zelfbedrog, tot een gespleten toestand. Maar er zijn ook fasen en perioden in je leven waarin je inzicht al voldoende is gerijpt, je al aardig ziet hoe het zit en toch - al doe je innerlijk nog zo je best, je komt geen stap verder tenzij het

inzicht tot actie leidt (en die actie mag dan best heel overdacht zijn en door middel van zelfdiscipline tot stand komen). Soms ontstaat er dan pas een andere energiestroom. Dus ik geef je hier een heel specifiek advies. Alles wat je beschreef, is duidelijk het gevolg van een gigantisch schuldgevoel, een neiging tot zelfdestructie. Dat schuldgevoel en die destructiviteit naar jezelf toe kunnen nooit alleen door inzicht worden overwonnen. Ze zullen verdwijnen als je tot handelen overgaat, al is het nog zo miniem maar op een nieuwe manier. Mijn advies is dus dat je elke dag iets uitkiest wat je gaat doen, waarbij je iets geeft zonder dat iemand het weet en waarvoor ook niemand je erkentelijk zal zijn; iets wat je alleen doet omwille van je eigen hogere zelf, dus zowel vanuit als voor je hogere zelf, in overeenstemming met Gods wil. Vraag om leiding voor de manier waarop. Als je in jezelf de stem herkent die weerstand biedt, er niets van moet hebben, die 'nee' zegt, kijk dan wie de sterkste is: het lagere zelf dat niet wil dat je geeft en je daardoor ook ongeschikt maakt om te ontvangen of de persoonlijkheid die een stem heeft bij het bepalen van welke kant je op moet. Ja, in het begin zul je het moeilijk vinden omdat je zoveel energie en overtuigingskracht in die nee-stem hebt gestopt. Maar ik durf te zeggen: als je het zo doet, als je *jezelf*, je persoonlijkheid oproept om uit naam van je hogere zelf te spreken, als je zegt: 'ik wil het echt zo doen, ik wil met hart en ziel gaan geven', dan zul je zien dat er iets nieuws tevoorschijn komt. En dat zal alles veranderen. Dit is wat ik je aanraad."

VRAAG: Ik heb, geloof ik, ontdekt dat er achter mijn geforceerdheid, mijn ruwe zelf – datgene waar ik doodsbang voor ben – helemaal het tegenovergestelde aanwezig is, een erg behoeftig kind dat zijn moeder erg nodig heeft en doodsbang is om alleen te zijn. Het is echt een angstaanjagende ervaring. Het is bijna ondraaglijk. Kunt u me helpen? (7)

"In de eerste plaats wil ik tegen je zeggen dat het alleen ondraaglijk is *omdat je denkt dat het ondraaglijk is*. Je versterkt de overtuiging en misvatting dat het ondraaglijk is. Zodra je vraagtekens bij dat idee plaatst, zul je zien dat het niet ondraaglijk is. Het is een zachtaardig gevoel dat niet vernietigt, niet vermindert en het is ook niet vernederend. Dit zijn ideeën die in jou leven en het zijn deze ideeën waarvan je je moet afvragen of ze juist zijn en die je moet inwisselen voor een nieuwe houding van: 'misschien is het wel niet zo verschrikkelijk. Misschien word ik er wel niet door van de kaart

geveegd. Als het in me leeft zal ik het een kans geven. En ik zal het aanvaarden en ik zal het zijn en er doorheen gaan in het volle vertrouwen dat ik op deze bijzondere 'reis binnen de reis' iets zal tegenkomen wat ik tot nu toe nog niet heb gevonden, wat ik misschien van buitengewoon groot belang vind'. Want altijd wanneer je de werkelijkheid in een bepaalde mate ontkent, in die mate doe je jezelf tekort. Als de werkelijkheid pijn of hulpeloosheid of behoeftigheid of negativiteit of wat dan ook is, vormt de ontkenning van die werkelijkheid jouw ontbering in het leven. En dan draait de mens in een cirkel rond. Hij denkt dat hij, omdat hij misdeeld is, negatief moet zijn. In werkelijkheid is hij misdeeld omdat hij ontkent *wat er is*. En daarom zeg ik tegen jullie, het aanvaarden van het zachte gevoel is bij lange na niet zo moeilijk als je denkt. Het is de gedachte dat het moeilijk is die de dam opwerpt. En het feit dat je dat deel in jezelf hebt gevonden, is een graadmeter voor je vooruitgang. Daarvóór heb je het zó vurig ontkend dat je zelfs niet eens een vaag besef van dat deel in jezelf kon krijgen. Je wordt je er nu dus van bewust. Geef je er met vertrouwen aan over. Ga er doorheen. Sta jezelf toe om het te voelen. En je zult een samenbindende kracht ontdekken die heel sterk verschilt van het soort kracht dat je als gevolg van het ontkennen van dat deel van je zelf met geweld probeert te verkrijgen. Je zult jouw echte kracht ontdekken en die is ook zacht."

VRAAG: Ik heb de afgelopen tijd een verlangen gevoeld om het af te laten weten en ik had fantasieën over hoe ik een eind aan mijn leven zou kunnen maken. Er zijn twee dingen die me beangstigen: ten eerste voel ik dat ik heel gemakkelijk aan middelen zou kunnen komen; ik heb een nogal ambivalente houding ten opzichte van het bestaan op aarde, alsof ik op het leven spuug. Ten tweede is de dood werkelijk aantrekkelijk voor me. Er gaat een zuigkracht van uit. Ik heb dit nooit zo beseft maar ik begin nu zo depressief te worden dat het niet meer de moeite waard lijkt om hier nog te blijven. Er is niets meer wat me echt interesseert. En die zuigkracht is heel beangstigend. (8)

"Je hebt in jezelf het gevoel ontwikkeld dat negatieve opwinding en genot onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. Daarom voel je je nu zo in het nauw gedreven. Door je padwerk ben je met een deel van je negativiteit geconfronteerd waardoor je ook wel gedwongen bent te zien hoeveel zelfverachting deze negativiteit veroorzaakt. De valkuil is nu dat je maar twee mogelijkheden ziet. De ene is die opwinding - maar omdat je ook al

weet hoeveel negativiteit er in dat soort genoegens zit, kun je er niet echt meer zo zorgeloos van genieten. De enige andere mogelijkheid lijkt dan om die opwindende dingen maar op te geven, braaf en oppassend te zijn en een saai en taai bestaan te leiden. Voor jou is dit idee dus met een gevoel van rancuneuze woede verbonden dat zegt: 'Ik wil helemaal niet leven. Als het niet allemaal gesmeerd gaat en als ik het leven niet naar mijn eigen hand kan zetten, als ik niet altijd kan winnen en mijn zin krijgen, als ik niet volkomen onbezorgd kan zijn met alle negativiteit maar zonder de consequenties - ook niet die van zelfverachting, schaamte en schuldgevoel - als ik dat niet kan hebben, geef ik het liever op.'

Er zit een keuze in de manier waarop je naar het leven kijkt. Je ziet nog niet hoeveel kracht gedachten hebben en dat je ook andere gedachten kunt creëren. Door bijvoorbeeld - zoals ik in een vorige lezing aangaf - je alleen maar af te vragen: 'is er misschien nog een andere mogelijkheid die ik niet eerder heb gezien? Misschien kan ik me ontwikkelen, voor mezelf verantwoordelijk zijn en de dingen doen omwille van zichzelf omdat het fatsoenlijk, eerlijk, waarachtig en liefdevol is, en niet om iets te krijgen. Zou dat niet een nieuwe manier om mezelf uit te drukken en er plezier in te hebben, kunnen opleveren? Ik weet nog niet echt of die mogelijkheid reëel is maar ik ben bereid om haar te onderzoeken'. Met andere woorden, ik raad je ten sterkste aan om onder ogen te zien, ten eerste hoeveel wrok en kwaadheid er in je flirten met de dood zit; ten tweede hoe je een koppeling aanbrengt waardoor je ervan overtuigd bent dat opwinding en genot alleen uit een negatieve houding kunnen voortkomen; ten derde raad ik je aan om die overtuiging of dat uitgangspunt nog eens goed te bekijken en ruimte voor een andere mogelijkheid te maken en om met je hele hart en in alle oprechtheid om inzicht te bidden."

VRAAG: Mijn vraag gaat over het feit dat we weloverwogen dingen creëren waar anderen geen notie van kunnen hebben. Als dat zo is, dan creëert de ander ook zijn eigen werkelijkheid en heeft ieder van ons zijn eigen persoonlijke werkelijkheid. Gisteren zat ik hierover na te denken en ik dacht echt even dat ik gek werd. Ik kan het gewoon niet begrijpen. Er kwam zo'n gevoel van eenzaamheid over me; dat er geen vaststaande, eenduidige werkelijkheid is, niets waar je op kunt rekenen. (9)

"Er *is* een uiteindelijke werkelijkheid, een goddelijke werkelijkheid. En die goddelijke werkelijkheid is een onafgebroken stroom, voortdurend

bewegend en veranderend - en juist daarin ligt haar schoonheid en zekerheid en veiligheid. Je raakt alleen maar in moeilijkheden wanneer je denkt dat je slechts vertrouwen in een eens en voor al vaststaande werkelijkheid kunt hebben. Want dan denk je dat je zonder zo'n vaste werkelijkheid geen enkel houvast hebt. In feite heb je helemaal niets nodig om je aan vast te houden omdat het universum jou draagt. *Je kunt nergens in vallen behalve in de val van je eigen verbeelding*. Er bestaat ook geen hel behalve in je verbeelding. Nu kan je verbeelding heel sterke beelden scheppen die je als echt kunt ervaren totdat je geest erachter komt dat de ware realiteit een constante stroom van beweging, schoonheid en veiligheid is, en zijn starheid achter zich laat. Die starheid heeft de materie gecreëerd waarin jullie leven: gefragmenteerde werkelijkheden, objecten. Ik zal je een voorbeeld geven. Maar eerst wil ik nog een keer zeggen dat het ontzettend moeilijk is dit soort dingen begrijpelijk onder woorden te brengen, omdat ze buiten het gebied van de menselijke taal liggen. Toch zal ik het proberen. Stel je een mens voor, ingesloten in een lichaam, in vaste stof en levend in een wereld die een bepaalde vorm heeft aangenomen. Zo iemand doet bepaalde dingen die hem genoegen schenken zoals het luisteren naar muziek of vrijen met een geliefde, lekker eten of in een mooi landschap rondlopen. Voor al die activiteiten moet hij eerst enige voorbereidingen treffen die de brug naar zijn genotervaring vormen. Als hij naar mooie muziek wil luisteren, moet hij naar een concert gaan of de benodigde apparatuur aanzetten. Als hij naar liefde verlangt, moet hij zijn hele bewustzijn op een relatie instellen. Hij moet aan zijn bewustzijn werken totdat hij zover is dat hij dat genot aankan - en dat genot is dan de bekroning van zijn inspanningen. Als hij zin in een heerlijk maal heeft, moet hij het eerst klaarmaken en bepaalde handelingen verrichten om het eten naar zijn mond te brengen en erop kauwen, wil hij van de smaak kunnen genieten. Al deze dingen vergen voorbereiding en ondanks al die voorbereiding zal hij toch meestal merken dat hij niet helemaal tevreden is. Hij voelt dat er méér is.

Het spirituele bewustzijn van je ware wezen verkeert echter niet in deze gefragmenteerde staat. Het kan de hoogste graad van al deze vormen van genot en dan nog veel en veel meer ervaren - zonder dat eerst al die handelingen waarover ik het had, verricht hoeven te worden. Het is een voortdurend stromende bewustzijnsstaat waar het wezen van de muziek, van het liefdesspel, van het proeven, van het zien, van alles wat altijd bestaan heeft in dat ene tijdloze ogenblik waarin alles één is, te vinden is. Als je je voorstelt hoe het is om je

lichaam te verlaten, ben je zo ingesteld op je huidige gefragmenteerde staat dat je denkt iets te zullen missen als niet alles vaststaat, want je weet niet dat de essentie van alles waar je naar hunkert juist in deze stromende staat is gelegen waarbij je niet meer in delen bent opgesplitst maar één met het universum bent. Kun je een beetje begrijpen waar ik het over heb*?" (Jawel.)*

"Goed, dierbare vrienden, degenen die geen vraag konden stellen, hebben daar de volgende keer de gelegenheid voor. Maar ik durf te stellen dat jullie op veel van de niet gestelde vragen een antwoord hebben gekregen. Als je dat wenst, als je jezelf opent zul je een antwoord hebben gevonden. Ik zegen jullie, zeer beminde vrienden. Ik geef jullie nog meer van die prachtige zegeningen – gouden stromen, gouden vormen van een ongelooflijke schoonheid, die energiepatronen vormen waar jullie je nog geen voorstelling van kunnen maken, die oplossen en zichzelf in steeds nieuw geschapen gedaantes opnieuw vormen. Sta jezelf toe om dit te voelen en ga erin mee. Laat het in je wezen toe. Laat het invloed hebben op wat je doet en wat je denkt en wat je voelt.
Wees gezegend, mijn geliefden."

(Deze lezing 'Selection of Q's & A's from Past Sessions' werd in 1977 als 'Special Edition in place of No.10' aan de leden van de toenmalige Training Group uitgegeven. No.10 slaat op lezing 10 die wel beschikbaar was in het Duits maar kennelijk nog niet in het Engels. Het nummer 243AA is door de redactie aan deze lezing gegeven om hem in de serie lezingen een – in de tijd gezien – juiste plaats te geven. De 'International Pathwork Foundation' heeft deze lezing het nummer QA 243A gegeven.) Noot redactie

Deze lezing met Vragen en Antwoorden werd gegeven via Eva Pierrakos in 1977.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Questions & Answers – History of Evolution, Spritual Reality
behind Material Manifestation'.
Vertaling van een aantal vragen - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende
V-lezingen - door Anke van der Meer, Ernst Winkler en Wim Scholtens in 1995;
herziening en aanvulling door Paul Avis in 2007.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009

243AA/20